NORAKSTS
Lieta Nr.142263812
Nr.1-0911-13/41

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rīgā 2013.gada 15.jūlijā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis P.Novičenoks

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta sakarā ar *S.D.*, personas kods */personas kods/*, iesniegto sūdzību par Valsts policijas Rīgas reģiona policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka 2012.gada 5.marta lēmuma Nr.801 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2012.gada 2.februārī plkst.18.23 Valsts policijas Rīgas reģiona policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākais inspektors sastādīja *S.D.* (turpmāk arī - Sūdzības iesniedzējs) administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr.050/PD642340 (turpmāk – Sākotnējais lēmums) par to, ka *S.D.* 2012.gada 2.februārī, vadot transportlīdzekli Mercedes Benz, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, Jūrmalā, pa Lienes ielu no Jomas ielas puses Tirgoņu ielas virzienā, šķērsoja gājēju pāreju pie aizliedzošā (sarkanā) luksofora signāla, kaut arī vadītājam bija reāla iespēja apturēt transportlīdzekli tam paredzētajā vietā.

Protokolā norādīts, ka *S.D.* ar šādām darbībām pārkāpa Ceļu satiksmes noteikumu 56.4.apakšpunkta prasības un atbildība par šādu pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo

pārkāpumu kodeksa 149.[5]panta pirmajā daļā. Ar Administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu *S.D.* piemērots administratīvais sods Ls 20 apmērā (*lietas 33.lapa*).

[2] Izskatot *S.D.* iesniegto sūdzību (*lietas 11.-13.lapa*), Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieks 2012.gada 5.martā pieņēma lēmumu Nr.801 (turpmāk – Lēmums), ar kuru Sākotnējo lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā atstāja negrozītu, bet iesniegto sūdzību noraidīja (*lietas 15.-21.lapa*). Lēmums pamatots ar šādiem argumentiem.

[2.1] Ceļu satiksmes noteikumu 4.punkts noteic, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Ceļu satiksmes noteikumu 56.2.apakšpunkts noteic, ka dzeltens signāls aizliedz kustību, kā arī Ceļu satiksmes noteikumu 56.4.apakšpunkts noteic, sarkans signāls (arī mirgojošs) vai divi pārmaiņus mirgojoši sarkani signāli aizliedz kustību.

Ceļu satiksmes noteikumu 314.10.apakšpunkts noteic, ka 929.ceļa apzīmējums (plata nepārtraukta šķērslīnija – stoplīnija – norāda vietu, pirms kuras vadītājam jāaptur transportlīdzekli, kad braukšanu aizliedz luksofora vai satiksmes regulētāja signāls.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[5]panta pirmajā daļā paredzēta atbildība par šādu pārkāpumu, t.i., par braukšanu, ja luksoforā deg aizliedzošais signāls, paredzot par šādu pārkāpumu naudas sodu no divdesmit līdz simt latiem.

[2.2] Lēmumā konstatēts, ka lietā nav strīda, ka Sūdzības iesniedzējs protokolā norādītajā laikā un vietā ir braucis ar transportlīdzekli Mercedes Benz. Sūdzības iesniedzējs apstrīd faktu, ka šķērsojis regulējamu gājēju pāreju pie aizliedzošā signāla un norāda, ka policijas darbinieki pārkāpumu ir fiksējuši citam transportlīdzeklim, bet viņa vadītais transportlīdzeklis ticis apturēts kļūdaini. Tātad lietā pastāv strīds par lietas faktiskajiem apstākļiem.

Valsts policija, izvērtējot lietā esošos pierādījumus, Lēmumā nonākusi pie slēdziena, ka nav pamata secinājumam, ka policijas darbinieki apturējuši Sūdzības iesniedzēja vadīto transportlīdzekli, kaut arī tas nav pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu prasības.

[2.3] Lietā ir konstatēts, ka notikuma vietā ir veikts video ieraksts, no kura secināms, ka 2012.gada 2.februārī transportlīdzeklis Mecedes Benz šķērso gājēju pāreju pie aizliedzošā luksofora signāla. No video ieraksta redzams, ka luksofors ir uzstādīts atbilstoši standartiem un labi pārredzams satiksmes dalībniekiem. No video ieraksta redzams, ka luksofora zaļais signāls mirgo trīs sekundes, brīdinot satiksmes dalībniekus par gaidāmo signālu maiņu, bet dzeltenais signāls deg četras sekundes. Šāds laika posms atzīstams par pietiekamu, lai laicīgu sāktu bremzēšanu un apturētu transportlīdzekli norādītājā vietā pie stoplīnijas. Videoierakstā redzams, ka transportlīdzeklis šķērso gājēju pāreju laikā, kad luksoforā jau divas sekundes deg sarkanais signāls un jau ir iededzies zaļais signāls, kas atļauj gājēju kustību. Ievērojot maksimālo kustības ātrumu 50 km/h, transportlīdzeklis vienā sekundē var nobraukt 13,9 metrus, tātad Sūdzības iesniedzējs pirms zaļā signāla ieslēgšanās atradies apmēram 125,1

metra attālumā no gājēju pārejas, savukārt bremzēšanas ceļš sastāda apmēram 50 metru, kas ir pietiekams, lai transportlīdzekli apturētu.

Tāpat no video ieraksta redzams, ka Sūdzības iesniedzēja vadītais transportlīdzeklis, kas atbilst Mercedes Benz virsbūves pazīmēm pie sarkanā signāla šķērso gājēju pāreju vienīgais, tādējādi nepastāv šaubas, ka video ierakta fiksētais transportlīdzeklis un apturētais transportlīdzeklis ir viens uz tas pats. Fakts, ka video ieraktā nav saskatāma valsts reģistrācijas numura zīme, nenozīmē, ka policijas darbinieki to nevarēja saskatīt pārkāpuma fiksēšanas laikā.

[2.4] Nav pamata uzskatīt, ka policijas darbiniekiem būtu personiska ieinteresētība Sūdzības iesniedzēja sodīšanā. Sūdzības iesniedzēja un automašīnas pasažiera paskaidrojumi ir pretrunā ar lietā savāktajiem pierādījumiem un videoierakstu, tāpēc tiem nav piešķirama lielāka ticamība. Administratīvā pārkāpuma protokolā, policijas darbinieka dienesta ziņojumā, notikuma vietas grafiskajā shēmā un videoierakstā fiksētās ziņas ir uzskatāmas par ticamām, jo ir secīgas un viena otru papildina. Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.pants noteic, ka par pierādījumu pārkāpuma izdarīšanai var kalpot ne tikai pārkāpuma fiksēšana ar tehniskiem līdzekļiem, bet arī administratīvā pārkāpuma protokols, policijas darbinieka dienesta ziņojums, pārkāpumu izdarījušās personas paskaidrojumi un liecinieku liecības. Iestādes ieskatā ar lietā savāktajiem pierādījumiem apstiprinās fakts, ka tieši Sūdzības iesniedzējs ir izdarījis pārkāpumu.

[2.5] Ar Sākotnējo lēmumu Sūdzības iesniedzējam ir piemērots minimālais soda apmērs, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{5}panta pirmās daļas sankcijā. Turklāt par minēto pārkāpumu ir paredzēti 4 pārkāpuma uzskaites punkti, kas norāda uz pārkāpuma bīstamību. Šādos apstākļos nav pamata piemērotā soda atcelšanai.

[3] Par šādu Lēmumu *S.D.* Administratīvajā rajona tiesā iesniedza sūdzību, kurā lūdz atcelt lēmumu par viņa sodīšanu, uzskatot to par nelikumīgu, nepamatotu un netaisnīgu un notikuma faktiskajiem apstākļiem neatbilstošu. Sūdzība pamatota ar šādiem apsvērumiem.

[3.1] Nav pamatota dienesta ziņojumā norādītā informācija, ka transportlīdzekļa vadītājs pirms luksofora ir palielinājis braukšanas ātrumu, jo ātruma kontrole netika veikta.

[3.2] Apšaubāms dienesta ziņojumā norādītais, ka pārkāpēja transportlīdzeklis netika izlaists no redzes loka, jo policijas ekipāžai pēc pārkāpuma fiksēšanas bija jāveic apgriešanās manevrs, ievērojot citu transportlīdzekļu kustības priekšrocības, jo skaņas signāls saskaņā ar ziņojumu nebija ieslēgts, sekošana notika diennakts tumšajā laikā, bija ceļu satiksmes intensitāte darba dienas baigās. Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka policijas darbinieki ir sajaukuši automašīnu un apturējuši nepareizo. Video ieraksts ir bijis ar pārtraukumu, kas liedz objektīvi novērtēt visu sekošanas gaitu pārkāpējam un liecina par pierādījumu slēpšanu vai iznīcināšanu.

[3.3] Gan Sūdzības iesniedzējs, gan viņa pasažieris konsekventi norādījuši, ka gājēju pāreju šķērsoja pie zaļā signāla, bet tas netika ņemts vērā. Lietā nav iegūti nekādi pierādījumi, kas apgāztu šādu Sūdzības iesniedzēja un viņa pasažiera pagalvojumu.

[3.4] Video ieraksts ir pārāk nekvalitatīvs, lai varētu izdarīt secinājumu, ka pie sarkanā signāla ir braukusi tieši Mercedes Benz automašīna, turklāt apšaubāms, ka policijas

darbinieki varēja noteikt, ka tā ir tieši MB E 350 markas automašīna, jo ar tieši tādu pašu virsbūvi ir arī citas automašīnas. Video ieraktā nav izšķirama pat automašīnas krāsa, vēl jo vairāk tādā rakursā policijas darbiniekiem nebija iespēju saskatīt numura zīmi. Ne Sūdzības iesniedzējs, ne pasažieris nav atpazinuši uzrādītajā video ierakstā to automašīnu, ar kuru viņi pārvietojās, tāpēc apšaubāms, ka to varēja atpazīt policijas darbinieki. Jāņem vērā, ka vislabāk automašīnas īpatnības spēj atpazīt tieši tas cilvēks, kas ar to ikdienā pārvietojas. Sūdzības iesniedzējs norās, ka Lēmumā ir minēts par automašīnas pasažiera agresīvo uzvedību. Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka tieši šis apstāklis ir bijis par iemeslu nepamatota protokola sastādīšanai un Sūdzības iesniedzēja sodīšanai, pamatojoties uz pasažiera uzvedības subjektīvo uztveri. Pasažiera uzvedība nav bijusi agresīva, jo tādā gadījumā policijas darbiniekiem vajadzētu sastādīt protokolu par nepakļaušanos policijas darbinieka prasībām.

[3.5] Pieteicējs apšauba dienesta ziņojumā norādītos apstākļus, jo tas ir sastādīts pēc mēneša, tādēļ policijas darbinieks nevarēja atcerēties visas pārkāpuma detaļas, bet ir acīmredzami iepazinies ar iesniegto sūdzību un lietas materiāliem.

[3.6] Nav pamatota norāde, ka ceļa apstākļi ir bijuši labi, jo no video ieraksta ir secināms, ka tajā dienā stipri sniga un putināja.

[3.7] Lietā nav novērtas visas šaubas par Sūdzības iesniedzēja vainīgumu pārkāpuma izdarīšanā, tāpēc saskaņā ar nevainīguma prezumpciju, visas šaubas par Sūdzības iesniedzēja vainu ir tulkojama viņam par labu, bet Lēmums ir atceļams.

[4] Rakstveida paskaidrojumos tiesai iestāde iesniegto sūdzību neatzīst un lūdz noraidīt kā nepamatotu, pamatojoties uz tiem pašiem apsvērumiem, kas uzrādīti Lēmumā. Iestāde norāda, ka lietā ir vispusīgi un objektīvi izanalizēti visi apstākļi, tāpēc nav pamata lēmuma atcelšanai (*lietas 28.lapa*).

[5] Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6}pantu pēc tās personas lūguma, kura saukta pie administratīvās atbildības, tiesa administratīvā pārkāpuma lietu var izskatīt rakstveida procesā. Sūdzības iesniedzējs savā 2012.gada 8.maija iesniegumā norādījis, ka piekrīt lietas izskatīšanai rakstveida procesā (*lietas 49.lapa*).

Motīvu daļa

[6] Pārbaudot sūdzībā norādītos argumentus un lietā esošos pierādījumus, izvērtējusi Lēmuma likumību un pamatotību, tiesas atzīst, ka sūdzība ir noraidāma, bet Lēmums ir atstājams negrozīts.

[7] Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{13}panta trešā daļa noteic, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

[8] Tiesa, pārbaudot Lēmumā norādīto pamatojumu par *S.D.* atzīšanu par vainīgu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[5]panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, atzīst, ka tas ir pareizs un pilnībā pietiekams Sūdzības iesniedzēja vainīguma konstatēšanai. Iestāde ir izvērtējusi visus lietā savāktos pierādījumus un nonākusi pie pamatota secinājuma, ka Sūdzības iesniedzējs ir pieļāvis Ceļu satiksmes noteikumu 56.4.apkšpunkta pārkāpumu. Tiesa atzīst par pamatotu Lēmumā izdarīto secinājumu, ka lielāka ticamība ir dodama Valsts policijas darbinieka dienesta ziņojumā norādītajiem paskaidrojumiem, jo tie atbilst administratīvā pārkāpuma protokolā fiksētajiem pārkāpuma izdarīšanas apstākļiem un citiem lietā esošajiem objektīvajiem pierādījumiem.

[9] Pārbaudot Sūdzības iesniedzēja norādītos argumentus, tiesa tos atzīst par nepamatotiem un papildus Lēmumā norādītajiem argumentiem norāda šādus apsvērumus.

[9.1] Pieteicēja arguments, ka iestāde lietā nav novērsusi visas šaubas par viņa vainīgumu un šaubas par to, ka policijas darbinieki ir apturējuši nepareizo automašīnu, pamato tikai ar paša un automašīnas pasažiera paskaidrojumiem. Tiesa norāda, ka tikai tas apstāklis vien, ka pārkāpumā vainojamās personas paskaidrojumi ir diametrāli pretēji policijas darbinieka faktisko apstākļu atspoguļojumam administratīvā pārkāpuma protokolā, nav pamats uzskatam, ka lietā ir nenovērstas pretrunas un šaubas. Ir tikai loģiski, ka Sūdzības iesniedzēja paskaidrojumi un pasažiera (kas ir arī automašīnas turētājs) paskaidrojumi ir atšķirīgi no policijas darbinieka ziņojumā un protokolā norādītājiem, jo to noteic vēlme izvairīties no nelabvēlīgām tiesiskām sekām.

[9.2] Tiesa piekrīt Sūdzības iesniedzēja viedoklim, ka nevienam pierādījumam nav iepriekš noteikta spēka. Tas attiecināms gan uz pieteicēja sniegtajiem paskaidrojumiem, gan arī uz jebkuru no lietā savāktajiem pierādījumiem un to noteic Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.panta astotās daļas pēdējais teikums.

[9.3] Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 244.pants noteic, ka pierādījumus lietā novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.panta ceturtā daļa noteic, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona. Šā panta astotā daļa noteic, ka pierādījuma ticamība ir kādas ziņas patiesuma konstatēšanas pakāpe. To, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe attiecībā pret pārējiem pierādījumiem.

[9.4] Izvērtējot lietā iegūtos pierādījumus tiesa atzīst, ka pierādījumu kopums apstiprina Sūdzības iesniedzēja vainīgumu pārkāpuma izdarīšanā, proti, no Policijas darbinieka ziņojuma redzams, ka, veicot regulējamās gājēju pārejas video novērošanu, tika fiksēts pārkāpums ar automašīnu Mercedes Benz, kurai policijas darbinieki sekoja, apturēja un tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols.

[9.5] Lietai ir pievienots notikuma video ieraksts, kas atzīstams par objektīvu pierādījumu. Pārbaudot minēto pierādījumu, tiesa secina, ka ieraksta ilgums ir 1 minūte un 13 sekundes. Ierakstā ir redzams, ka (atbilstoši administratīvā pārkāpuma protokolā fiksētajai policijas ekipāžas dislokācijas vietai un lietai pievienotajai notikuma vietas shēmai un fototabulai – *lietas 40.-42.lapa*) tiek novērota ar luksoforu regulējama gājēju pāreja Lienes ielā, pretī dzelzceļa stacijai „Majori". Ierakstā redzams, ka no ieraksta sākuma līdz 37.sekundei (kad luksoforā iedegas sarkanais signāls) pa Lienes ielu virzienā no Tirgoņu ielas uz Jomas ielas pusi gājēju pāreju šķērso 14 automašīnas, t.sk., minivens jau zem sarkanā signāla, savukārt virzienā no Jomas ielas uz Tirgoņu ielas pusi gājēju pāreju šķērso tikai divas automašīnas – 34.sekundē vieglā automašīna, kad luksoforā nomainās dzeltenais signāls uz sarkano un vēl viena vieglā automašīna 36.sekundē, kad luksoforā jau divas sekundes deg sarkanais signāls. 38. sekundē policijas ekipāža sāk kustību un no blakus teritorijas nogriežas pa kreisi uz Lienes ielu Tirgoņi ielas virzienā. 47.sekundē policijas ekipāža jau ir izbraukusi uz Lienes ielas brauktuves, bet 52.sekundē jau atrodas paralēli Lienes ielas garenasij. Šajā brīdī video ierakstā ir redzami pa Lienas ielu braucošo automašīnu aizmugures gabarītlukturi.

Izvērtējot administratīvā pārkāpuma protokolā fiksētā pārkāpuma būtību, policijas darbinieka dienesta ziņojumā norādīto, ka tika fiksēts pārkāpums automašīnai, kuras virsbūve atbilda Mercedes Benz E 350 pazīmēm un ka pārkāpēja automašīnai uzreiz tika sekots to neizlaižot no redzesloka, kā arī ievērojot video ierakstā fiksēto, tiesa nonāk pie slēdziena, ka lietā savāktais pierādījumu kopums novērš saprātīgas šaubas par Sūdzības iesniedzēja vainīgumu, jo šie pierādījumi ir secīgi un viens otru papildina.

[9.6] Ņemot vērā video ierakstā fiksēto, tiesa secina, ka nav pamatots Sūdzības iesniedzēja arguments, ka policijas ekipāžai bija nepieciešams ievērojams laiks, lai uzsāktu sekošanu pārkāpējai automašīnai, jo ar video ierakstu objektīvi apstiprinās, ka policijas ekipāža momentāni uzsāka kustību un jau pēc 11 sekundēm automašīna pilnīgi atradās uz Lienes ielas brauktuves, tātad aizbraucošās automašīnas policijas darbinieki varēja novērot ne vēlāk kā pēc 11 sekundēm no pārkāpuma izdarīšanas brīža (tomēr ievērojot ielu krustojumu redzamības trīsstūrus šāds laiks varēja būt arī ievērojami mazāks), kas nozīmē, ka automašīna, braucot ar atļauto braukšanas ātrumu, varēja nobraukt ne vairāk kā 154 metus. Tādējādi nav nekāda pamata uzskatīt, ka policijas darbinieki varēja izlaist šo automašīnu no redzesloka, sajaukt ar citu un apturēt pārkāpumu neizdarījušu automašīnu. Citastarp no video ieraksta redzams, ka Lienes ielai posmā no administratīvajā protokolā norādītās gājēju pārejas līdz Tirgoņu ielai nav nekādu ceļa infrastruktūras pieslēgumu, tātad ir izslēgta jebkāda iespēja, ka kāda automašīna varēja izbraukt no blakus teritorijas vai krustojuma, tādējādi apgrūtinot pārkāpējas automašīnas identificēšanu.

Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka nav nekāda objektīva pamata apšaubīt administratīvā pārkāpuma protokolā fiksētos faktus par Sūdzības iesniedzēja pieļauto Ceļu satiksmes noteikumu 56.4.apakšpunkta pārkāpumu, savukārt Sūdzības iesniedzēja paskaidrojumi un liecinieka *N.S.* paskaidrojumi ir noraidāmi kā nepamatoti un lietā konstatētajiem apstākļiem neatbilstoši.

[9.7] Tāpat tiesa norāda, ka no video ieraksta redzams, ka gājēju pāreju tieši pirms pārkāpuma fiksēšanas šķērsoja tikai divas automašīnas, tāpēc tiesa neapšauba policijas

darbinieku spēju atšķirt Sūdzības iesniedzēja vadīto automašīnu no otras automašīnas. Tiesa piekrīt Sūdzības iesniedzēja argumentam, ka video ierakstā nav iespējams konkrēti identificēt automašīnas marku un modeli, tomēr var secināt, ka otrā automašīna, ka šķērso gājēju pāreju pie sarkanā signāla ārēji ir ļoti līdzīga Mercedes Benz E klases automobilim, bet otra automašīna, kura šķērso gājēju pāreju pirms Sūdzības iesniedzēja, ir citas markas vai modeļa automašīna, uz ko norāda atšķirīgs gaismas elementu izvietojums automašīnas virsbūvē.

Ņemot vērā iepriekš noradītos argumentus, tiesa nonāk pie slēdziena, ka Lēmums ir pamatots un tiesisks, tāpēc tā atcelšanai nav pamata. Turklāt tiesa norāda, ka citi Sūdzības iesniedzēja argumenti (ceļa braucamās daļas stāvoklis, meteoroloģiskie apstākļi u.c.) nevar ietekmēt lietas rezultātu, tāpēc procesuālās ekonomijas nolūkā tie netiek apspriesti un analizēti.

[10] Pārbaudot Lēmumu daļā par Sūdzības iesniedzējam noteikto sodu, tiesa atzīst, ka nav pamata to atzīt par pārāk bargu vai nesamērīgu. Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{5}panta pirmās daļas sankcija paredz naudas sodu transportlīdzekļa vadītajam no divdesmit līdz simt latiem. Sūdzības iesniedzējam piemērots minimālais naudas sods, kāds paredzēts panta sankcijā, tātad tas nav samazināms, jo Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa normas neparedz vieglāka soda noteikšanu, nekā paredzēts ar sankcijas minimālo robežu. Tiesa norāda, ka Sūdzības iesniedzēja izdarīto pārkāpumu nav pamata atzīt par maznozīmīgu saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 21.panta noteikumiem, jo luksofora aizliedzošā signāla neievērošana ievērojami apdraud citu ceļu satiksmes dalībnieku drošību.

Turklāt tiesa norāda, ka Ceļu satiksmes likuma 43.^{1}panta pirmajā daļā noteikts, lai ietekmētu transportlīdzekļu vadītāju uzvedību, veicinot transportlīdzekļu drošu vadīšanu un normatīvo aktu ievērošanu ceļu satiksmē, kā arī tāpēc, lai pēc iespējas mazāk būtu apdraudēta cilvēku dzīvība, veselība un manta, transportlīdzekļu vadītāju izdarītie administratīvie pārkāpumi tiek reģistrēti Sodu reģistrā, bet pārkāpumu uzskaites punkti — transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā. Šā panta septītajā daļā noteikts, ka Pārkāpumu uzskaites punktu sistēmas piemērošanas noteikumus izdod Ministru kabinets.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2004.gada 21.jūnija noteikumu Nr.551 noteikumu „Pārkāpumu uzskaites punktu sistēmas piemērošanas noteikumi" 1.pielikuma „Administratīvie pārkāpumi ceļu satiksmē, par kuriem piešķir pārkāpumu uzskaites punktus, un pārkāpumu uzskaites punktu skaits" 13.punktu par braukšanu, ja luksoforā deg aizliedzošais signāls, vai par nepakļaušanos satiksmes regulētāja signālam, vai braukšanu virzienā, kas ir aizliegts ar satiksmes regulētāja signālu, piešķir četrus soda punktu. Saskaņā ar šo noteikumu 12.punktu, transportlīdzekļa vadītājam uzkrājot noteiktu soda punktu skaitu par ceļu satiksmē izdarītajiem pārkāpumiem var tikt piemēroti ietekmēšanas līdzekļi – sākot ar rakstisku brīdinājumu līdz pat aizliegumam izmantot transportlīdzekļa vadītāja tiesības un liegt tiesības iegūt vadītāja tiesības uz noteiktu laiku.

No minētajām tiesību normām izdarāms secinājums, ka luksofora signāla prasību neievērošana ievērojami apdraud ceļu satiksmes drošību. Savukārt Sūdzības iesniedzēja norāde, ka policija ir piemērojusi pašu vieglāko sodu, jo acīmredzami pati iestāde atzīst

šaubas, nav pamatots un ir nekorekts, turklāt neapstiprinās ar lietā nodibinātiem faktiem. Konkrētajā gadījumā ir izdots obligāts administratīvais akts, bet, ņemot vērā minimālā soda mēra noteikšanu, Valsts policijai Lēmumā nebija nepieciešams vērtēt Sūdzības iesniedzēja personību un izdarīt papildus lietderības apsvērumus par nosakāmo sodu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu, 289.[13]panta trešo daļu un 289.[18]panta pirmo daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

Valsts policijas Rīgas reģiona policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka 2012.gada 5.marta lēmumu Nr.801 atstāt negrozītu, bet *S.D.* iesniegto sūdzību – noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā desmit darba dienu laikā no pilna sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā. Apelācijas sūdzība par tiesas spriedumu iesniedzama atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[1]panta, 289.[17]panta un 289.[18]panta noteikumiem.

Spriedums uzskatāms par paziņotu septītajā dienā no tā nodošanas pastā.

Tiesnesis (*personiskais paraksts*) P.Novičenoks

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas tiesnesis P.Novičenoks
Rīgā 2013.gada 15.jūlijā